

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobce **P.E.**, trvale bytem xx, přechodně bytem xx, zastoupeného advokátem Mgr. Zdeňkem Vaňátkem z Advokátní kanceláře, se sídlem Stankovského č.144, Čelákovice, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu č.642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. OD 1430/11-3/67.1/11304/ St ze dne 9. ledna 2012,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 1430/11-3/67.1/11304/St ze dne 9. ledna 2012 se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský úřad Libereckého kraje svým ve výroku citovaným rozhodnutím ze dne 9. 1. 2012 rozhodl o odvolání P.E. proti rozhodnutí Městského úřadu v Novém Boru sp.zn: SO2-1273/2011-720/Ča ze dne 26.10.2011 tak, že podle § 92 odst. 1) z. č. 500/2004 Sb. odvolání zamítl jako opožděné. V odůvodnění svého rozhodnutí poukázal žalovaný krajský úřad na skutečnost, že se P.E. při podání odvolání neřídil poučením uvedeným v napadeném rozhodnutí. Své odvolání adresoval i podal krajskému úřadu, ač byl řádně poučen o adresátu odvolání. Tak došlo k tomu, že je sice podal k poštovní přepravě dne 21.11.2011, žalovanému bylo ale doručeno až 22.11.2011, a spolu s usnesením žalovaného bylo odvolání podáno k poštovní přepravě až dne 28.11.2011. Nebyly zjištěny ani vážné okolnosti, které by bránili odvolateli podat odvolání včas věcně a místně příslušnému úřadu. Žalovaný neshledal ani důvod k přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení a ani k obnově řízení.

V záhlaví napadeného rozhodnutí krajského úřadu je chybně uvedeno datum rozhodnutí I. stupně, den 31.10.2011 je jen dnem expedice tohoto rozhodnutí. Datem vydání rozhodnutí je den 26.10.2011.

Žalobce P.E. ve své včas podané navrhuje, aby jak napadené rozhodnutí žalovaného z 9.1.2012 tak i rozhodnutí jemu předcházející z 31.10.2011 (správně má být uvedeno 26.10.2011) byla zrušena a aby byla žalovanému uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení, které v žalobě blíže nespecifikuje. V první části žaloby popisuje průběh řízení a označuje příslušná rozhodnutí. Ve druhé části v rámci žalobních bodů poukazuje na následující. Poučení v rozhodnutí úřadu I. stupně není z hlediska gramatického jednoznačné. Poté, co poučení cituje uvádí, že poučení neodpovídá zákonu. Gramatickým výkladem lze namítnout, že není jasné, zda z pojmu „zdejší správní orgán“ může laik jednoznačně vyvodit, že se jedná o Městský úřad v Novém Boru, a to s přihlédnutím k větě první. Poučení není tudíž zcela jasné, což je v rozporu s právním předpisem. Z toho vyvozuje, že nebyl řádně poučen o tom, kterému orgánu má být odvolání podáno. Z gnoseologického hlediska není též správná ta část poučení „včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek“. To neodpovídá právním předpisům České republiky, neboť každé odvolání podle správního řádu je přípustné. Správní orgán ale odvolání chybně rozlišuje na přípustná a nepřípustná. Poukazuje dále na písarskou chybu v poučení, a to na současné uvedení „k“ a „ke“.

V průběhu ústního jednání setrval žalobce prostřednictvím svého zástupce na důvodech podané žaloby. Zdůraznil, že formulace poučení vč. chyb zde uvedených, je pro laika matoucí a vede jej podprahově k tomu, že pak podává odvolání přímo krajskému úřadu, neboť tento úřad je v poučení zmiňován. Krajský úřad postupoval ve svém rozhodování jen formalisticky bez ohledu na otázku spravedlnosti a lidskosti. Poukázal též na to, že své usnesení vydal krajský úřad již 23.11.2011 ale odvolání s tímto usnesením podal na poštu až 28.11. Provedení dalších důkazů nenavrl. Ve věci učinil stejný návrh jako v podané žalobě s tím, že požaduje i náhradu nákladů řízení, jejíž výši upřesní do tří dnů.

Žalovaný krajský úřad ve svém písemném vyjádření k podané žalobě setrvává na správnosti napadeného rozhodnutí. Poučení bylo vydáno v souladu se zákonem, a to i podle § 85 odst. 1) z. č. 500/2004 Sb. To dokládá i příkladem. P.E. byl správním orgánem I. stupně řádně a jednoznačně poučen o lhůtě k podání odvolání, o okamžiku, od kterého lhůta počíná běžet, o tom, komu má být odvolání podáno a kdo o něm rozhoduje. Tomu odpovídá dikce poučení. Písarský překlep nemá žádný vliv na srozumitelnost poučení. Zmiňuje se také o tom, že žalobce neprokázal existenci závažných skutečností, které mu bránily v podání odvolání věcně a místně příslušnému orgánu. Navrhuje proto žalobu zamítnout.

V průběhu ústního jednání žalovaný setrvává prostřednictvím svého zástupce na správnosti svého rozhodnutí a s odkazem i na důvody písemného vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout.

Soud podle § 75 z. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k následujícím závěrům.

Předně pokládá soud za nezbytné zdůraznit zejména následující skutečnosti, stěžejní pro posouzení věci.

Rozhodnutí Městského úřadu v Novém Boru čj. MUNO 76957/2011 sp.zn: SO2-1273/2011-720/Ča ze dne 26. 10. 2011 bylo Petru Exnerovi oznámeno

doručením jeho písemného vyhotovení dne 4.11.2011. Tuto skutečnost účastníci řízení nezpochybňují.

Sporným není ani to, že P.E. napadl výše zmíněné rozhodnutí odvoláním ze dne 7.11.2011, adresovaném Krajskému úřadu Libereckého kraje a tomuto úřadu také odeslaném s tím, že k poštovní přepravě bylo odvolání podáno dne 21.11.2011, jak je ověřeno připojenou obálkou. K uvedenému soud dodává, že posledním dnem, kdy bylo možno odvolání podat alespoň k poštovní přepravě byl **den 21.11.2011** (§ 40 odst. 1, písm. d/ z. č. 500/2004 Sb.), jak správně určil žalovaný v napadeném rozhodnutí. Zásilka byla doručena Krajskému úřadu Libereckého kraje dne 22.11.2011.

Usnesením naposled zmíněného správního orgánu čj. OD 1372/11-4/67.1/St ze dne 23.11.2011 bylo odvolání podle § 12 z.č.500/2004 Sb. postoupeno Městskému úřadu v Novém Boru, a to s přihlédnutím k § 86 odst. 1) téhož zákona. Městskému úřadu v Novém Boru bylo usnesení s odvoláním doručeno dne 29.11.2011, když k poštovní přepravě byly obě listiny podány předcházejícího dne.

Dále soud zjistil z obsahu rozhodnutí ze dne 26.10.2011, že obsahuje poučení o opravném prostředku toho znění: „ *Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k ke Krajskému úřadu Libereckého kraje, podáním u zdejšího správního orgánu. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek. Proti rozhodnutí o přestupku se může odvolat v plném rozsahu jen obviněný z přestupku.* “

Z uvedeného mohl zdejší soud spolehlivě vyvodit závěr, že dikce citovaného poučení o opravném prostředku by sice asi ne zcela vyhovovalo přísným požadavkům lingvisty na jazykovou čistotu z pohledu stylistického (jak tomu obecně bývá u stylizace úředních rozhodnutí vč. soudních), ale z jeho znění zcela zřetelně a bez odůvodněných pochybností vyplývá, a to v souladu s § 83 odst. 1) a 86 odst. 1) z.č. 500/2004 Sb: a) lhůta k podání odvolání a od kdy počíná běh lhůty, b) kdo o odvolání rozhoduje a c) ke kterému správnímu orgánu se odvolání podává. K bodu c) lze jen dále uvést, že odvoláním napadené rozhodnutí bylo vydáno Městským úřadem v Novém Boru a termín:“ podáním u zdejšího správního orgánu“ se zcela logicky (gramaticky užitím čárky) váže na úřad, který rozhodnutí vydal. Tzn., že žalobcovo tvrzení o nejasnosti poučení není zjevně opodstatněné, neboť chápat smysl poučení jinak, než jej vysvětluje žalovaný (a jak vyplývá ze smyslu věty v obecné češtině), vyložit nelze. Jinak řečeno i pro laika vyplývá z dikce poučení zcela srozumitelně, ke kterému úřadu se odvolání podává, pokud je při čtení poučení přiměřeně soustředěný a takovou míru pozornosti lze od adresáta rozhodnutí spravedlivě vyžadovat. Žalobce ale takovou pozornost poučení nevěnoval a následky své nepozornosti musí přičíst jen sám sobě.

Podle § 83 odst. 1) z.č. 500/2004 Sb. odvolací lhůta činí (v dané právní věci) 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, podle § 86 odst. 1) téhož zákona se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Podle § 40 odst. 1, písm. d) z.č. 500/2004 Sb. (věta první) je lhůta zachována, **je-li posledního dne lhůty učiněno podání** u věcně a místně příslušného správního orgánu, nebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence nebo osobě,

která má obdobné postavení v jiném státě. Větou druhou je pak upraven postup v případě, brání-li vážný důvod účastníkovi učinit podání u věcně a místně příslušného orgánu. Tuto okolnost ale žalobce nenamítá, soud tudíž nemá důvod se jí blíže zabývat.

Jak je zřejmé ze znění výše citované věty první ustanovení § 40 odst. 1, písm. d) z.č. 500/2004 Sb. zákon výslovně neurčuje, že tím, kdo podává (ve lhůtě) zásilku k poštovní přepravě, musí být výhradně jen účastník řízení. Tzn., že lhůta podle citovaného ustanovení je též zachována, pokud podá k poštovní přepravě zásilku (odvolání) i správní orgán věcně a místně nepřislušný, který ji v rámci postupu podle § 12 tohoto zákona postupuje usnesením věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. V tomto směru rozhodl jednoznačně i Nejvyšší soud svým usnesením sp.zn: 29 Cdo 1167/2009 ze dne 26.10.2010, které se zabývá mj. i srozumitelností poučení.

V předmětné právní věci to znamená následující. Lhůta podle § 40 odst. 1, písm. d) by byla zachována, pokud by odvolatel podal odvolání (byť adresované věcně a místně nepřislušnému krajskému úřadu) tak, aby krajský úřad mohl ještě nejpozději dne 21.11.2011 podat tuto zásilku k poštovní přepravě (spolu se svým usnesením) a odeslat ji Městskému úřadu v Novém Boru. Žalobce ale podal k poštovní přepravě chybně adresované odvolání až poslední den lhůty (byť odvolání sám označil datem 7.11.2011) a krajský úřad, i když jednal neprodleně (§ 12), již nemohl objektivně lhůtu stihnout, protože odvolání obdržel až dne následujícího po uplynutí lhůty. Tento stav není výsledkem nesprávné činnosti správních orgánů ale výlučně nesprávného postupu žalobce i přes řádné poučení v rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Namítá-li žalobce nesprávné užití „k“ a „ke“ v poučení, pak tato námitka jinak správná, je zjevně lichá z hlediska věcné správnosti a srozumitelnosti poučení. Jedná se o předložky zcela stejného významu zjevně bez vlivu na smysl napsaného poučení, je to bezvýznamný překlep a žalobce nedoložil, jaký by měl mít takový překlep vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného. Při formulaci poučení o účincích odvolání vycházel městský úřad zcela z ust. § 85 odst. 1) z. č. 500/2004 Sb.

Krajský úřad Libereckého kraje proto nepochybil, když podle § 92 odst. 1) z.č. 500/2004 Sb. odvolání zamítl jako opožděné, aniž se mohl zabývat meritem věci.

Chybné uvedení data rozhodnutí městského úřadu je pouze v záhlaví napadeného rozhodnutí krajského úřadu, netýká se tudíž výroku napadeného rozhodnutí (§ 70 z.č. 500/2004 Sb.), který je bez vad. Tuto vadu žalobce ani nenamítal, sám ji v dikci žaloby i opakoval zřejmě veden záhlavím rozhodnutí žalovaného.

Soudu proto nezbylo, než žalobu pokládat za nedůvodnou a jako takovou ji zamítnout podle § 78 odst. 7) s.ř.s.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto soud rozhodl podle § 60 odst. 1) s.ř.s. i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovaný totiž takové náhrady nežádal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 6. srpna 2012

Mgr. Karel Kostecký v. r.
samosoudce